

с. 13 Знай – ВИХІД Є!!!

с. 21 Любов – це священний, чистий і святий принцип...

«Збирайте ж собі скарби на небі...» Матв. 6:20

Флешка

№ 4 (23)
2011

Молодіжна християнська газета

Заручник "любові"

с. 2

Магічний ритм

с. 15

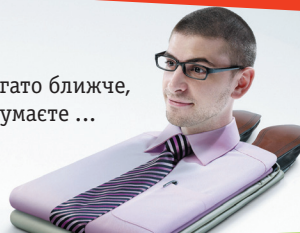

Музика – частина нашого життя

Чоловік-мрія

с. 7

Ми набагато ближче,
ніж ви думаєте ...

Заручник **"Любові"**

**«Любов перетворюється на біса,
якщо вона стає богом»**

Скільки відомих зірок сьогодні мають фан-клуби своїх шанувальників, скільки дівчаток нещодавно масово обвішували стіни своїх кімнат величезними плакатами вродливого вампіра Едварда, скільки хлопців уважно відстежують кожний рух і перемогу улюбленого футболіста, скільки школярів хочуть бути схожими на чарівника Гаррі Поттера... А хто є твоїм кумиром? Навіщо піднімати очі так високо на співаків, акторів, героїв літературних творів? Можливо, варто озирнутися довкола себе? Мама чи тато (у кращому разі), подруга чи друг, вчитель, лідер якоїсь групи, а може, взагалі тиха, скромна й непомітна людина, з якою б тобі хотілося потоваришувати...

Спочатку все починається з простої симпатії, яку ти легко можеш обговорити з будь-ким і нічого особливого не відчувати. Від повторних зустрічей захоплення особою зростає. Якщо в тебе з'явилася хоча б найменша крапля надії на зацікавленість майбутнього кумира тобою – історія почалася. «Хоч комусь я потрібен, хоч хтось мене цінує», – тишиш ти себе. А далі – пішло-поїхало. Ти можеш уже не помічати, що прокидаєшся й засинаєш із думкою саме про цю людину, переглядаєш фотографії, обдумуєш усі репліки, пов'язані з нею... Словом, здавалося б, усі ознаки звичайної «закоханості», от тільки «закоханість» ця неприродна, а швидше схожа на емоційну залежність, тому час усвідомити одну річ:

Ти залежний!

Зовні ти можеш виглядати культурно, виховано, красиво, бути відмінником у навчанні, цінним працівником на роботі, тебе можуть ставити як приклад для інших. Але всередині ти нічим не відрізняєшся від останнього наркомана, алкоголіка й запеклого курця, які не можуть жити без своїх «кумирів»! Ти – такий самий залежний, як і вони!

Тобі здається, що ти стаєш кращим: переймаєш гарні риси, помічаєш прекрасне, робиш багато добрих вчинків. Але всі вони спрямовані переважно на одну людину й найчастіше мають на меті завоювати її увагу й прихильність. Чи це є вершиною досконалості людського характеру?

Дехто слушно зауважив: «Любов перетворюється на біса, якщо вона стає богом». Так, ти можеш у чомусь і ставати кращим (це дія не людини, а Бога), але водночас і ставати гіршим: різко реагувати на будь-яке несхвалення твоїх почуттів іншими людьми; заздрити всім тим, хто отримує від твого кумира трохи більше уваги, ніж ти; ображатися та впадати в депресію через байдужість або відсутність бажаної реакції у відповідь... І все одно продовжувати бути залежним. Тобі вже несила вирватися з цих пут, бо ти надто міцно зв'язаний ними.

Закон споглядання: на кого ми дивимося, на того й перетворюємося

«Ми не можемо стати кращими за того бога, якого ми носимо у своїй голові», – сказав один мудрець. А оскільки ▶

ідеальних людей не буває, то невже грішне творіння може затьмарити у твоїй свідомості Творця? Якщо так, то ти добровільно долучився до тієї третини ангелів, яку Люциферу вдалося перенадити на свій бік під час великої боротьби на Небі. Адже тоді його метою було «вище зір Божих поставити престола свого» (Ісаї 14:13), тобто змістити увагу Всесвіту з Бога на себе. І тоді він став між Богом і ангелами й запропонував себе як об'єкт поклоніння. Третина небесних жителів добровільно витіснила зі своєї свідомості Того, Хто їх створив і завдяки Кому вони отримали життя, і зосередила свій погляд на такому ж створінні, як і вони.

Сьогодні мета князя темряви та ж – витіснити зі свідомості людини Творця, поставивши перешкоду її поглядові вгору. І цією перешкодою часто бувають добрі, чесні, щирі люди, до яких міцно прилипають спочатку очі, потім почуття, а далі –

й увесь розум. А ти не задумувався, як себе почуває в ролі такої перешкоди людина? Спочатку вона ні про що не здогадується, ставиться до тебе добре, як і до всіх. А коли розуміє згубність і глибину проблеми, не знає, як діяти. Ти ставиш людину в безвихідь. Вона не хоче бути перешкодою між тобою і Богом, але мимоволі нею є. Твоя надмірна увага, невідривний погляд, нескінченні компліменти й дорогі подарунки можуть бути вкрай неприємними для неї, бо свідчать про гріх у красивій обгортці.

Бог готовий спасати тебе не ВІД страждань, а ПІД ЧАС них

Якщо ти сам не можеш позбутися своєї залежності, Богу доводиться втручатися й допомагати тобі – хай і боляче, але з метою твого ж визволення. Він може забрати твого кумира до іншого міста. Якщо ситуація безнадійна, – й до іншої країни. Ти можеш ображатися на такі обставини, проводити ночі на вологій від сліз подушці. Але мине 2-3 роки – і ти з вдячністю згадуватимеш цей поворот подій. Не думай, що твої палкі почуття будуть солодкими спогадами. Сором за свій гріх заповнить усі ті місця твого серця, в яких зараз нуртує твоє надмірне захоплення. Стриманість у словах і контроль над почуттями – кращий вихід у такій ситуації. Тому не ображайся на Бога, якщо Він допомагатиме тобі позбуватися кумирів. Здається, що життя без цієї людини неможливе, але Бог дасть тобі сили.

Практичні поради

1. Визнай, що ти залежний і це ненормально. Не виправдовуй гріх красивою обгорткою.
2. Перерви на якийсь час тісний зв'язок і часті зустрічі з цією людиною. Буде боляче й нестерпно, але не смертельно. Дай змогу часу розставити все на своїй місця.
3. Закарбуй у свідомості думку, що твій кумир і до інших ставиться так само, як і до тебе. Тому ти не один. Змирися з цим. Дай змогу людині самій вільно обрати, як до кого ставитися.
4. Не нав'язуй своєї дружби людині й не «підтягуй її за вуха» до свого рівня самовіддачі, щоб досягнути взаємності. Силою любові не здобудеш!
5. Візьми за правило виявляти зацікавленість життям людини на тому рівні, на якому вона цікавиться тобою (і не більше!). Так ти досягнеш балансу.
6. Зроби своїми найкращими друзями батьків (шановні батьки, приборкайте на якийсь час свої ревнощі й допоможіть своїй дитині подолати її проблему; можливо, їй не вистачає саме вашої уваги та любові).
7. Намагайся більше уваги приділяти особам протилежної статі. Хай вони будуть об'єктом зацікавленості. Якщо ти до них байдужий – знай, що проблема зайшла дуже далеко. Можливо, тобі потрібна кваліфікована допомога фахівця-психолога чи пастора.

І найголовніша порада:

Запам'ятай, що кумир – це зрада

Зрада кого? Передусім Бога, Який дав тобі життя, полюбив тебе безмежною любов'ю і з нетерпінням очікує взаємності у відповідь, а ти... Уяви собі, що ви з Ним найкращі друзі. У вас все добре, ви даруєте один одному добру й вірну дружбу. І ось Він хоче зробити тобі черговий подарунок і знайомить тебе з одним приятелем. Вам затишно втроєх, навіть веселіше. А потім ти вже не помічаєш за собою, що всю свою увагу приділяєш тільки новому приятелеві, цілком забувши про вірного старого Друга, Який вас і познайомив... Іноді совість підказує тобі задуматися над правильністю своїх дій, але що тут такого? «Я нічого злого нікому не роблю, навпаки – моє серце переповнене найтеплішими почуттями, бажанням робити приємне, дарувати сюрпризи, переживати за когось, співчувати його радощам і бідам. Це навіть добре, я помічаю в собі позитивні зміни», – виправдовуєшся ти. Але ти вже зовсім забув про Того, Хто подарував тобі знайомство з цією людиною. Затьмарений своїм кумиром, ідеалом, об'єктом обожнювання (називай, як тобі заманеться), ти навіть не подумав, як почуватиться твій найкращий Друг, стежачи за тобою осторонь з надією в серці, що, можливо, ти згадаєш і про Нього, приділиш Йому хоч кілька хвилин, спитаєш, як Його справи...

Данте (згадай, як вивчав його «Божественну комедію» в школі) вважає най-

тяжчим гріхом зраду, адже саме нею послуговувався Юда, продаючи Христа, щоправда його кумиром були гроші.

Але Він любить тебе...

Навіть, якщо ти усвідомлюєш, що, надто захопившись кимось, забув про Господа, не розчаровуйся – ти можеш бути щасливим, тому що ти потрібний – і не будь-кому, а своєму вірному Другові, Який ніколи не назве тебе зрадником, ніколи не буде мститися, ніколи не дасть тобі відчути, що без тебе Йому живеться прекрасно, ніколи не буде пліткувати й жалітися іншим на те, якого болю ти завдав Йому! Більше того, Він навіть не буде підмовляти твого нового приятеля не товаришувати з тобою. Він спроможний тільки на те, щоб з відкритими обіймами стояти й чекати на тебе, переживаючи твій біль, як Свій. Усі Його думки – про тебе. У його очах – сльози. На Його вустах німе запевнення: «Я готовий пробачити тобі таку зраду...»

Зроби крок назустріч – і Він кине́ться до тебе з обіймами, готовий все життя не випускати тебе зі Своїх рук, ніжних, люблячих, готових завжди допомогти й оберігати тебе від неприємностей. Не виривайся з цих обіймів! Він – Той, Хто завжди прагне відповісти взаємністю. Спочатку будуть сльози від усвідомлення безмежності Його любові й ницості свого гріха. А потім Він наповнить твоє серце тихою, здоровою, нееґотичною любов'ю до кожної лю-

дини, а не до якоїсь окремої. Ти отримаєш нечуваний спокій, якщо віддаси своє серце, думки й почуття Йому. Ти вми́ть позбуди́шся будь-якої емоційної залежності, слізних переживань, нерозуміння з боку інших...

Не хвилюйся, ти не втратиш уваги свого кумира. Навпаки, якщо ти знімеш з нього цей ярлик, Господь подарує вам чисту, щирю й спокійну дружбу, в центрі якої буде Бог, а не людина. І ви разом навчатиметеся біля Його ніг, переймаючи не людські звички одного, а красу Його характеру! І це цілком реально: ти визнаєш гріховність своїх почуттів, щиро благаєш Бога про прощення, дозволяєш Йому діяти, як би боляче не було, – і Він здійснює революцію у твоїй свідомості! Тільки віддавши Йому першість на шкалі своїх цінностей, ти зможеш відчути щастя найкращої у світі дружби!

«Правдиві поклонники будуть поклонятися Отцеві в Дусі та істині, бо Отець шукає Собі таких поклонників» (Івана 4:23).

Марта Лозовська

Глешка

Чоловік-мрія

Кохання не можна замовити чи купити за гроші

Привіт, дівчата! Моя стаття адресована вам, тому що мова йтиме про бентежні для вас питання, а саме – про стосунки між чоловіком та жінкою! Писатиму я про чоловіка, чоловіка-мрію!

Чоловік-мрія, хто він і де його знайти? Можливо, це та людина, ко-

його не потрібно шукати в казках! Насправді все набагато простіше, бо ви можете зустрічати чоловіка-мрію щодня і будь-де (у тролейбусі, в кафе, в кіно), але ви навіть припустити не можете, що саме ця людина, яка щодня поступається вам місцем в автобусі, і є ідеал. Або той,

тра робить твоє життя казковим? Думаю, ні! Дівчата, поміркуймо разом! Усі ви зі шкільного віку мріяли про принца на білому коні, котрий би був гарним, багатим, розумним, носив би вас на руках, дарував дорогі та бажано золоті подарунки. Розмірковуючи так, ви зовсім не думали, чи потрібно це насправді? Та невже принц на білому коні і є чоловік-мрія? Вважаю, що зараз я всіх розчарую, сказавши, що це не зовсім так! Тоді хто ж цей таємничий ідеал?

хто щодня відкриває перед вами двері під'їзду... Або той, хто допомагає донести ваші покупки до ліфту... Або той, хто щодня обов'язково каже вам комплімент, навіть коли ви хворієте й погано виглядаєте... Він це робить не тому, що йому щось від вас потрібно чи через лестощі, а тому, що він справді хоче зробити щось приємне іншій людині!

Часом дівчата чинять дуже егоїстично, оскільки, мріючи про принца, вони хочуть бути щасливими,

але при цьому не бажають нічого робити самі – тільки отримувати, споживати й нічого не віддавати натомість! Вони зовсім забувають про зворотний зв'язок! Щастя – це не споживання. Щастя – робити іншу людину щасливою. І чоловік-мрія знає про це, як ніхто інший. Він усе робить від щирого серця, нічого не вимагаючи натомість. Йому не потрібні ваші гроші чи тілесні задоволення – йому достатньо простого «дякую». Чоловік-мрія живе простим реальним життям, вирішуючи побутові питання, займаючись бізнесом. Він усе робить красиво і правильно, часом здається, що він діє за якимсь спланованим і продуманим до дрібниць графіком. Але чоловікові-мрії не потрібні складні розрахунки чи незрозумілі життєві формули – він просто живе і пливе за течією, роблячи так, як радить йому серце. Він не намагається бути схожим на когось чи когось наслідувати, все вирішує з Богом. Господь вкладає в цю людину всю свою любов, саме тому чоловік стає чоловіком-мрією. У ньому стільки добра, любові та ніжності від Бога, що, здається, його тепла та світла вистачить усьому людству! Він просто прекрасний, поруч із ним почуватися захищеною не лише від дощу та вітру, але й від усіх труднощів реального життя. З ним забуваєш про жорстокість і немилосердність світу. Лише його усмішки достат-

ньо для того, щоб у вашому серці з'явився промінчик тепла та ніжності. Чоловік-мрія ніколи не зрадить, не образить і не принизить. Він не зробить це не тому, що він «мрія», а тому, що така поведінка для нього незрозуміла і неможлива.

Дорогі дівчата, якщо ви читаєте зараз ці рядки і думаєте, що все написане тут – моя вигадка, то скажу вам таке: життя прекрасне, воно подібне до великого лісу зі своїми правилами, але навіть у такому лісі ще не вимерли ті, про кого я писала. Повірте, вони є – просто потрібно знати, де їх шукати.

Кохання не можна замовити чи купити за гроші. Справжнє почуття приходить тихо, коли його зовсім не чекаєш. Чоловік-мрія насправді просто людина, тільки його простота в тому, що він усім своїм великим серцем любить Господа Бога. Саме тому він і став тим «омріяним принцем», про котрого мріє кожна дівчина.

Дівчата, не шукайте чоловіка з великим товстим гаманцем. Шукайте краще чоловіка з великим і відкритим серцем – відкритим передусім для Бога. Щиро люблячи Господа Бога, він буде так само щиро кохати й вас. Ви станете для нього жінкою-мрією! Благословень Вам, дорогі читачі!

Мама з бюро знахідок

– Алло, це бюро знахідок? – запитав дитячий голосок.

– Так, малече. Ти щось загубив?

– Я маму загубив. Вона не у вас?

– А яка вона, твоя мама?

– Вона гарна і добра. А ще дуже любить котів.

– Так, саме вчора ми знайшли одну маму. Можливо, це твоя? Ти звідки телефонуєш?

– Із дитячого будинку № 3.

– Гарзд, ми направимо твою маму до тебе

в дитячий будинок. Чекай.

Вона увійшла до кімнати – найкрасивіша та найдобріша, а в руках у неї була справжня жива кішка.

– Мамо! – закричав малюк і кинувся до неї. Він обійняв її так сильно, що його пальчики побілили.

– Магусю моя!!!

...Артем прокинувся від свого ж крику. Такі сни приходили до нього майже щоночі. Він засунув руку під подушку й дістав звідти фотографію дівчини. Це фото Артем знайшов рік тому на вулиці під час прогулянки. Тепер він завжди зберігав його в себе під подушкою і вірив, що дівчина – його мама. У темноті Артем довго вдивлявся в її гарне обличчя і, не помітивши як, заснув...

Уранці завідувачка дитячого будинку Ангеліна Іванівна, як завжди, обходила кімнати вихованців, щоб привітатися й погладити кожного малюка по голові. На підлозі біля Артемового ліжка вона побачила фотографію, котра вночі випала з його рук. Піднявши її, Ангеліна Іванівна запитала хлопчика:

– Артемчику, звідки в тебе ця фотографія?

– Знайшов на вулиці.

– А хто це?

– Моя мама, – малюк усміхнувся і додав, – вона дуже гарна, добра і любить котів.

Завідувачка відразу впізнала дівчину. Вперше вона приходила до дитячого будинку минулого року з групою волонтерів. Мабуть, тоді й загубила фотографію. З того часу дівчина часто оббивала поро-

ги різних установ, щоб отримати дозвіл на усиновлення дитини. Але, на думку місцевих бюрократів, у неї був один суттєвий недолік: вона була незаміжня.

– Ну що ж, – мовила Ангеліна Іванівна, – якщо вона твоя мама, то це повністю змінює справу.

Увійшовши до свого кабінету, вона сіла за стіл і почала чекати. Через півгодини пролунав несміливий стук у двері:

– Можна ввійти, Ангеліно Іванівно? – у дверях стояла дівчина з фотографії.

– Звісно, заходьте, Аліночко.

Дівчина зайшла до кабінету й поклала перед завідувачкою товстелезну папку з документами.

– Ось, – сказала вона, – я все збрала.

– Добре, Аліночко. Я повинна поставити ще кілька запитань – так потрібно, розумієш... Ти усвідомлюєш, яку відповідальність береш на себе? Адже дитина – це не дві години погратися, це на все життя.

– Я все усвідомлюю, – видихнула Аліна, – просто я не можу спокійно жити, знаючи, що комусь дуже потрібно.

– Гаразд, – погодилася завідувачка, – коли ти хочеш подивитися на дітей?

– Я не буду на них дивитися – я візьму ту дитину, яку ви запропонуєте, – відповіла Аліна, дивлячись завідувачці прямо у вічі.

Ангеліна Іванівна здивовано поворушила бровами.

– Розумієте, – плутано почала пояснювати

Аліна, – справжні ж батьки не вибирають собі дитину. Вони не знають наперед, якою вона народиться – гарною чи некрасивою, здоровою чи хворою... Вони люблять її такою, як вона є. Я теж хочу бути справжньою мамою.

– Уперше зустрічаю такого всиновлювача, – усміхнулась Ангеліна Іванівна, – а втім, я вже знаю, чиєю мамою ви станете. Його звати Артем, йому 5 років, рідна мати відмовилась від нього ще в пологовому будинку. Зараз приведу його, якщо ви готові.

– Так, я готова, – твердим голосом сказала Аліна, – покажіть мені мого сина.

Завідувачка пішла й за 5 хвилин повернулася з маленьким хлопчиком.

– Артемчику, – почала говорити Ангеліна Іванівна, – познайомся – це...

– Мамо! – закричав малюк. Він кинувся до Аліни й учепився за неї так, що його пальчики аж побіліли. – Матусю моя!

Аліна гладила його по спинці й шепотіла:

– Синку, синочку... я з тобою...

Вона підвела очі на завідувачку й запитала:

– Коли я можу забрати сина?

– Зазвичай батьки та діти поступово звикають один до одного – спочатку тут спілкуються, потім на вихідні забирають дитину до себе, а тоді, якщо все гаразд, то на постійно.

– Я відразу заберу Артема, – твердо промовила Аліна.

– Гаразд, – погодилася завідувачка, – завтра все одно вихідний. Тільки в понеділок прийдіть, щоб належно оформити всі документи.

Артем був просто щасливий. Він тримав свою маму за руку й боявся її випустити навіть на мить. Навколо метушилися вихователі, нянечки... Одні збирали речі, інші просто стояли в стороні й витирали сльози хустинками.

– Артемчику, до побачення. Приходь до нас у гості, – попрощалася з малюком Ангеліна Іванівна.

– До побачення, прийду, – відповів Артем.

Коли вони з усіма попрощались і вийшли надвір, малюк нарешті наважився поставити свій новій мамі основне запитання:

– Мамо, а ти любиш котів?

– Обожнюю, в мене їх вдома аж двоє, – засміялась Аліна, ніжно стискаючи у своїй руці крихітну долоньку.

Артем, щасливий, усміхнувся й покрокував до себе додому.

Ангеліна Іванівна ще довго зі сльозами на очах дивилася у вікно їм услід. Потім сіла за свій стіл і почала кудись телефонувати.

ВИХІД Є!

Якщо у твоєму житті виникла якась безвихідна ситуація або проблема і здається, що всі варіанти її вирішення вже давно вичерпані, а надія покинула серце, знай – **ВИХІД Є!!!**

Усім привіт! Мене звати Іванка. Два роки тому і в моєму житті був період великої безнадії та розчарування у всьому: в житті, в друзях, у собі. Я не могла знайти відповідь. ЧОМУ ВСЕ ТАК??? Писала безліч віршів, пісень, прози про душевну пустоту, самотність, сльози, темряву...

Ось уривки з мого щоденника:

28 листопада 2005 року:

«Я хочу волі! Мені сумно... Хто мене чує зараз? Та ніхто, хіба що моя доля, якій байдужі мої страждання. Але чому? Хто я? Хто я в цьому житті? Боже, чому я тут? Я кудись біжу, тікаю від себе, від світу... НЕ ХОЧУ ЖИТИ!!!»

2 березня 2007 року:

«Зараз мої очі прагнуть побачити те світло, яке приведе мене до правди, до щастя й допоможе не загубитись у цьому житті, яке для мене стало занадто темним. Мені дуже важко – важко зрозуміти суть цього «тупого» існування, цього жорстокого та темного світу, цих людей...»

Вам зараз, мабуть, здалося, що це слова людини, котра живе на вулиці, не має сім'ї, друзів... Але ж ні! У мене було все! І повноцінна сім'я, і весела компанія, і значний авторитет у студентському середовищі. Але що було в серці? НІЧОГО. Порожнеча, тиша, туман. І ніхто-о-о не знав про це! Я навчилася вміло приховувати свої страждання.

Якщо ти колись переживав відкинутість, самотність і байдужість світу до своїх почуттів, мабуть, ти мене розумієш. *«Мене ніхто не любить, я нікому не потрібна...»* Знайомі слова? Це почуття переслідувало мене 18 років, аж поки у моє життя не прийшло те довгоочікуване Світло, яке змінило мене повністю, подарувавши Любов, Котра

ніколи не перестав турбуватися, береже і дає повноцінну радість життя! Це – БОГ. Він спас мене від темряви і відкрив суть мого існування – любити всіх людей, як і Він полюбив мене і заповнив порожнечу мого серця.

Тепер я ВІЛЬНА. Бог звільнив мене від алкоголю, сигарет, ігор, «звірачої мови». Я просто вирішила віддати своє життя в руки Бога, визнала себе перед Ним безсилою й грішною та просила простити всі мої гріхи. Я зрозуміла, що мені є заради чого жити, як би важко не було. Основним КЛЮЧЕМ мого виходу з темряви стала БІБЛІЯ – джерело відповідей на всі запитання. Вона навчає, як жити. Я впевнена – ти віриш, що Бог є, інакше ти б не читав цієї статті. Але переглянь своє життя: чи все, що ти робиш, подобається Богу? Я знаю, дуже важко відмовитися зараз від того, що пропонує для молоді світ – тим більше нам, студентам! Але я відмовилась і не жалкую, бо отримала набагато більше!

Бог тебе любить і хоче дати все, що тобі потрібно. Припини носити маску! Ніхто не знає, що в тебе в серці, тільки твій Творець. Відкрийся Йому, і Він подарує тобі радість життя!

Р. С.: Якщо ти маєш можливість ВКонтакті в рядку «релігійні погляди» твердо заявляти, що ти «християнин», то будь ним ще й у житті, а не тільки в церкві на Великдень!

Іванна БУЛЬБАН,
м. Івано-Франківськ

Флешка

8 Корисності

МАГІЧНИЙ

РИТМ

Вплив музики на особистість

Без неї воно стає безбарвним і тьманим.

Під звуки колискової засинає немовля...

Всесильний король слухає хор «Алілуя» Генделя і, вражений величними звуками, підводиться з місця на знак поваги до Бога, свого Господа...

Дідусь на лавці в парку поринув у спогади та відбиває ногою ритм парадного маршу, що звучить у його пам'яті...

Із величезних колонок на повну потужність лунає рок-музика, а навколо сцени кричать та шаленіють підлітки...

Старий гімн оживив майже померлі спогади, і блудний син почав свій шлях додому...

Дідусь та заснуле немовля, збуджені підлітки та покірливий король, блудний син, котрого мучать докори сумління, – всі вони схожі за однією ознакою: вони підкорилися музиці та її впливу.

Сьогодні величезні гроші вкладають у концерти, мелодії для реклами та кіно, музику для ресторанів і барів. А чи варто?

Дослідження показують, що суми великі не тому, що хтось занадто щедрий. Під час Другої світової війни в Англії й Америці в цехах фабрик і заводів звучала ретельно відібрана музика, яка підвищувала працездатність працівників.

У торгових залах супермаркетів та універмагів музика лунає, щоб покупці довше затрималися в магазині і, відповідно, більше витратили. В Англії нещодавно провели цікавий експеримент: у винних відділах і спеціалізованих магазинах звучала різноманітна національна музика. Коли лунали німецькі мотиви, збільшувався обсяг продажів німецьких вин, хоча до цього першість належала французьким; зазвучала французька музика – на першому місці знову опинилися французькі напої.

Встановлено: у школах тиха та спокійна музика покращує поведінку учнів. Також з'ясували, що за допомогою музики можна маніпулювати людьми, примушуючи їх робити добрі чи погані вчинки.

Музика, яку слухають у той чи інший історичний період, багато розповідає про культуру та моральність відповідного покоління.

Нинішня підліткова культура базується на трьох китах: секс, насильство, наркотики. Чи могла рок-музика, популярність якої зростає щодня, призвести до цього? Рок-музика – найбільш затребувана й популярна сьогодні, вона звучить навіть на службах у деяких християнських церквах, тому приділимо їй особливу увагу.

Ефекти музики

Музика складається з ритму, мелодії та гармонії. Ритм найбільше впливає на підсвідомість, що відповідає за автоматичні функції, біологічні ритми та інстинкти. Мелодія та гармонія – на систему, що відповідає за емоції та почуття і перетворює звукові сигнали в певний настрій.

Неокортекс (лобна частка півкуль) отримує всі сенсорні дані, розрізняє значення, вирішує та діє. У цій частині мозку багато зон, де обробляються всі звуки. Музика провокує зміни в мозкових потоках. Для кращого розуміння детальніше розглянемо це питання.

БЕТА-ХВИЛІ беруть участь у жвавій інтелектуальній діяльності мозку, спрямованій на пізнання зовнішнього світу. У бета-хвилях народжується стрес.

АЛЬФА-ХВИЛІ – це релаксація, роздуми, уява. Їх активність зростає, коли ми закриваємо очі та вуха.

ТЕТА-ХВИЛІ супроводжують глибоке мислення, а також сон.

ДЕЛЬТА-ХВИЛІ відповідають глибокому сну без сновидінь. Вони визначають також і класичні стани втрати свідомості.

Спокійна класична музика змінює мозкові потоки з бета-хвиль на альфа-хвилі. Це відбувається через посилене вироблення мелатоніну, що сприяє психічному заспокоєнню та релаксації. А рок-н-ролл і ритмічна музика створюють дельта-хвилі. Прослуховування рок-музики викликає порушення в нейронних структурах лобних часток, пов'язаних із пам'яттю та звичками. Удари барабана, притаманні рок-музиці, змінюють електричний ритм мозку.

Від частоти ударів і гучності залежить рівень виділення опіоїдів (опіоїд – наркотик) і сексуальних гормонів, а це спричиняє посилений стрес для мозку.

М. Джаггер, рок-співак, говорить: *„Те, що ми складаємо, називається ШУМ! І більше нічого! Будьте такі ласкаві називати це Музикою“.*

Враховуючи викладене вище, можна визначити такі біологічні ефекти музики:

1. Ендокринні. У статті про джаз і ритмічні звуки в „Малому ілюстрованому словнику Ларуссе“ зазначено, що така музика стимулює сексуальні залози. Елвіс Преслі вважав слова „рок“ і „секс“ синонімами.

2. Кардіологічні. Природний ритм серцевих ударів такий: сильно-слабо, сильно-слабо. „Здорова“ музика його зберігає. А рок акцентує другий та четвертий удари, чим викликає інший ритм – слабо-сильно, слабо-сильно, – протилежний природному. Синкопа – така назва цього зміненого ритму – використовується музикантами для більш нервових та „принадних“ творів.

3. Динамічні. У творах сучасної музики посилення грає важливу роль. Висока гучність спричиняє надмірний тиск не лише на барабанні перетинки, але й на всю поверхню тіла.

„Людина, по суті, ритмічне створіння, – підмітив один із журналістів American Mercury це 1961 року. – Існує ритм дихання, серцебиття, мовлення, ходи і т. ін. Півкулі головного мозку вдень і вночі перебувають у постійному ритмічному коливанні. Для

підтримання стану цілісності протипоказано, щоб людина довгий час перебувала під впливом певного ритму, який не гармоніює з природним серцевим“.

Коли тіло підкоряється зовнішнім ритмам, з'являється схильність до звикання. Солдати, наприклад, крокують у такт з барабанами. Коли удари сповільнюються, солдати, не враховуючи добре навчених, повертаються до природного ритму тіла і крокують уже не в ногу. Люди, які слухають ритмічну музику, гарну чи погану, часто починають притупувати в такт ногою або постукувати пальцями.

Пристосування ритму тіла до зовнішніх ритмів не шкодить доти, поки вони не починаються збігатися з природним ритмом. А що ж відбувається, коли тіло підкоряється ритмам, притаманним рок-музиці?

Ллойд Лено у своїй статті „Музика: як вона впливає на все єство“ доводить, що серед усіх відчуттів слух впливає на наш духовний стан і навіть на електролітичну рівновагу в крові. Певний вид музики може сповільнити нашу реакцію на деякі збудники, у той час як остання може бути прискорена іншими факторами (наприклад, колір і дотик). Повторювані „важкі“ ритми діють на мозок гіпноотично та серйозно впливають на його реактивні можливості.

Рок своїм гучним настирним ритмом збуджує сексуальні почуття, посилює штучним шляхом сексуальне напруження. Майкла Джексона спитали про причину його сексуальних жестів під час концертів. Він відповів, що це відбувається несвідомо. *„Музика спонукає мене до таких жестів. Я не замислююсь над ними. Просто так відбувається. Я – раб ритму“.*

Рок-музика спричиняє стан ейфорії та сп'яніння, чим і пояснюється її успіх. Під впливом року можна досягнути повного самозабуття. Особливо на великих концертах можна спостерігати стан, близький до екстазу. „Екстаз“ буквально означає „стан несамовитості“,

„втеча від дійсності”. Це – стан ейфорії, коли людина втрачає контроль над розумом.

У слухачів „важкого металу” порушені психофізіологічні механізми залежності. Якщо вони не слухають рок протягом тижня, загальний стан їхнього здоров’я погіршується, вони стають більш дратівливими, починають тремтіти, пульс стає нерегулярним. Рок спричиняє не лише психологічний вплив, але й біохімічний, який можна порівняти з дією речовин, що викликають приємні стани, типу морфію.

Вплив beat-ефекту на організм

1. Втрата відчуття часу.
2. Фізичне збудження.
3. Послаблення м’язової активності (на 70 %).
4. Погіршення концентрації.
5. Порушення здатності приймати рішення.
6. Неспокій.
7. Прояв гніву.
8. Підвищення рівня артеріального тиску.
9. Посилення сексуального інстинкту та ін.

Низька частота вібрацій бас-гітари разом із постійним ритмом ударних вражає спинномозкову рідину. Це порушує діяльність залози, котра відповідає за виділення гормонів. Рок керує менструальним циклом жінки” (Even Ruud, Musikk som kommunikasjon, 1990).

Постійні ритмічні монотонні звуки ударних провокують стан трансу. Доведено, що підлітки часто впадають у транс під впливом року. Якщо контроль над розумом втрачено, то демонічний вплив бере гору. Люди-

на входить у стан, коли вона кричить, пищить, кусається, шматує одяг у тривалому екстазі.

Нік Кон не претендує називатися морально бездоганним християнином, але ось як він описує концерт англійської групи „Ролінг Стоунз” та її соліста М. Джаггера: *„Він співав, але його неможливо було почути через крики, долинав тільки моторошний фон, ритм... У вузьких шкіряних штанах... він був нестерпний... і непристойний”. Потім Кон говорить про відкриття, зроблене після концерту: „Там був дивний запах... Дівчата кричали так голосно, що не стримувалися. І не одна чи дві, а багато хто: підлога була просякнута, а запах був відразливим”* (Н. Кон, «Християнин и его музыка», с. 78).

Вплив музики на тварин

Для перевірки впливу музики на тварин були проведені дослідження. Для спостережень відібрали 72 морські свинки однієї генетичної гілки. Їх розділили на три групи і протягом трьох тижнів здійснювали експеримент.

Контрольна група залишилась у лабораторії, на звичному місці проведення дослідів. Вона була оточена звичайними немусичними звуками. Другу групу розташували в кімнаті, де лунала класична музика гучністю 80-85 дБ (середній рівень гучності). Третя група знаходилась у приміщенні, де звучала рок-музика такої ж гучності, що й класична.

Через три тижні кожна з трьох груп морських свинок пройшла лабіринт. Результати були такими:

1. Контрольна група виконала завдання за 5 хвилин.
2. Група, що слухала класичну музику, – за 1,5 хвилини.
3. Група, яка слухала рок-музику, – за 30 хвилин. Шість свинок цієї групи втратила початковий вигляд. Деякі з них стали агресивними аж до канібалізму, інші – були сонними та неуважними.

Команда, що проводила дослідження, вирішила з'ясувати, чи може ритм року, що змінює поведінку тварин, пошкодити мозок. Під час вивчення було виявлено, що нервові клітини мозку тварин, які слухали рок-музику, деформувались – вони видовжились і надміру розгалужились, що було чітко видно під мікроскопом.

Вплив музики на рослини

Експериментально доведена дія музики на рослини. Протягом чотирьох тижнів їх піддавали тривалому музичному впливу. З'ясувалось ось що:

1. **Коли лунали звуки рок-музики**, рослини тягнулися до підсилювачів; неправильно росли; не цвіли; за три тижні почали вмирати; за чотири тижні всі померли.

2. **Коли лунали звуки класичної музики**, рослини ухилялись від підсилювачів; вирости на 5 см.

„Певні музичні стилі подвоюють і ритм росту рослин, і їхні розміри, а насіння під час звучання таких мелодій зберігає свої генетичні властивості” (Allan Bloom, The Closing of the American Mind, p. 141-145).

Вплив музики на внутрішньо-утробний розвиток дитини

„Плід в утробі в перші місяці віддає перевагу музиці Моцарта та Вівальді. На рок він реагує агресивно! Коли лунають звуки спокійної класичної музики, дитина скоріше набирає вагу й більш ефективно використовує кисень. Музика не лише змінює метаболізм, м'язовий тонус, кров'яний тиск, травлення, внутрішні виділення та дихання, але й здатна здійснити ці зміни більш якісно, ніж будь-який препарат” (Julius Portnoy, Music in the Life of Man, 1963).

Вплив музики на мозок

Встановлено, що у виконавців класичної музики мозок на 5 % більше розвинений, ніж у тих, ▶

хто не займається музикою. Також мозок останніх старіє швидше, ніж мозок музикантів. Це не стосується слухачів рок-музики, тому що вона має лише негативний вплив. Встановлено також, що студенти, які слухають класичну музику, краще навчаються.

„Музика впливає на характер і душу більше, ніж звичайні розваги. Люди перебувають під її впливом: ритм і мелодія викликають гнів чи доброту, сміливість і рівновагу чи протилежні якості, а також інші риси характеру. Доведено, що музика може змінювати характер і що існують ритми та мелодії, які не повинні бути дозволені” (Аристотель).

„Формула життя”

«Туріо» для щастя

«Любов – сутність всякої моральності, це вихід за межі власного «Я» і злиття з тим прекрасним, що закладено в іншій людині» (П. Шеллі).

У нашому світі існує безліч стереотипів на всі випадки життя, адже завжди є дві сторони медалі. Однак одні вбачають лише світлу, а інші – лише темну. І соціум має право це робити тому, що вибір даний кожній особистості.

Сьогодні я б хотів поміркувати над таким принципом, як любов. Темі, яку обговорюють, на яку пишуть безліч філософських робіт і книг, до якої ставлять питання і дають відповіді, вже не одне тисячоліття. Однак водночас очевидно, що любов є просто невичерпним джерелом і темою для спілкування та роздумів сучасної молоді.

Кожна молода особа незалежно від статі в певному віці розпочинає свою, так би мовити, «діяльність», пов'язану з коханням. У кожного є свої плани, мрії й уявлення щодо цього. Найкраще в нашому житті пов'язане з коханням. Адже так чудово відчувати, що ти потрібен, і бачити, як розквітає той, про кого піклуєшся ти сам. Тому що «любов – сутність всякої моральності, це вихід за межі власного «Я» і злиття з тим прекрасним, що закладено в іншій людині» (П. Шеллі).

Чому саме «тріо», а не «дуєт» чи «квартет», наприклад?

На це питання дає відповідь Святе Письмо: «*Ми пізнали й повірили в ту любов, яку Бог має в нас. Бог є любов, і хто пробуває в любові, той перебуває в Бозі, а Бог перебуває в ньому*» (1 Івана 4:16).

«*Коли любимо одне одного, то в нас перебуває Бог і Його любов у нас – досконала*» (1 Івана 4:12).

Отже, любов... Основною фігурою цього «тріо» є Сам Господь, Який і подарував нам її як принцип духовності та повноцінного цікавого життя.

Стосунки між молодою парою...

Мене зрозуміють лише ті, хто переживає це відчуття, цей подих небес... Саме переживає, тому що любов не минає ніколи... Людина, по-справжньому покохавши, назавжди зберігає це в своїй душі, повсякчас прагне вдосконалення.

Лише згадай ті гарні та неповторні миті життя, коли ви разом... Усю ту турботу, лагідність, букети найкращих квітів, вечірні прогулянки весняним парком, вечерю зі свічками... Це рука Творця – Творця любові – змогла наділити нас цим гармонійним, наповненим бездоганною грацією почуттям.

Я хотів зробити акцент і звернути увагу на те, що любов – це священний, чистий і святий принцип, а не тільки неповторна романтика. Тому якщо його немає в серці, все просто набуває формальної суті. Й оскільки любов дарує нам Христос, то саме „принцип трьох“ зможе зберегти і швидкими темпами розвинути її в нас – у тих, хто, отримавши любов, завжди буде переживати і берегти її в своєму серці, піклуючись про того, кого нам подарував Спаситель. Отримавши такий небесний дар, бережіть його й насолоджуйтесь цим подихом неба – тоді ваші серця будуть битися в унісон із Христом.

Олександр ЦУРКАН

Freewka

Теорія еволюції:

ПРАКТИКА ДЕЗІНФОРМАЦІЇ?

ПРИВИД АТЕЇЗМУ

Минуло майже двадцять років з того часу, як припинила своє існування комуністична ідеологія. Пострадянські країни, здавалося, уже не є країнами „переможеного атеїзму“. Але атеїзм звичний, „по-бутовий“ закарбувався в розумах людей, у культурі, в освіті. Невірство, як і раніше, вважається нормою. Досі існує й міф про те, що наука суперечить вірі. Кожний школяр розкаже вам, як темні та неосвічені церковники переслідували Коперника, спалили Джордано Бруно і ледве не звели в могилу Галілея. Не знаю, чи згадується в сучасних підручниках, що Джордано Бруно втратили не за „твердження про множинність світів“, а за практику сатанізму та спробу „вдосконалити“ вчення Коперника містичними нісенітницями. Мабуть, ні. Школа й у нас, і на Заході старанно вкладає у голови учнів ідеї про самочинне виникнення світу, еволюцію та „природний відбір“ як наукові та обгрунтовані.

ПОМИЛКА АКАДЕМІКА

Існує таке правило – „бритьва Оккама“. Воно стверджує: не примножуй сутність більш необхідного, тобто не вигадуй фантастичні гіпотези, якщо все можна пояснити простіше. Наприклад: якщо, повернувшись додому, я бачу, що моя квартира чисто прибрано, то, ймовірно, навела лад моя дружина. Звісно, можна припустити, що все зробив марсіанин, але перша „гіпотеза“ все ж логічніша. Офіційна наука, розмірковуючи про виникнення життя, чомусь дотримується іншого підходу. Коли споглядаєш гармонійно влаштований світ, логічно припустити – це творіння Розуму. Але ні, це „антинауково“. Гіпотеза про якісь „насінини життя“ з космосу – більш наукова. Загально визнаний третій варіант, найдікіший: життя виникло саме собою.

Повертаючись до прикладу, де значило б, що весь пил у квартирі раптово сам зібрався в купу й заповів у смітник. Як доказ можливості „самовиникнення“ життя зазвичай наводять досліди С. Міллера із синтезу амінокислот та білків в умовах передбачуваної первинної земної атмосфери. Міллер пропускав електричні розряди через киплячу суміш води, метану, водню й аміаку. Як і варто було сподіватися, продукти реакції одразу розпадались. Експериментатор використав спеціальну установку для швидкого видалення продуктів із зони реакції, і таким чином вдалося виділити дві найпростіші амінокислоти – гліцин та

аланін. Про що свідчив цей експеримент? Лише про те, що для синтезу „фрагмента живого“ з неживих речовин потрібен точний розрахунок і насамперед розум експериментатора! Це, по суті, свідчення проти самого себе...

ЗАГАДКОВЕ ВИНИКНЕННЯ ЛЮДИНИ

Вирішальний доказ на користь „мавпячого“ походження людини – наявність так званих перехідних форм або мавполюдей. Але й тут, м'яко кажучи, не все логічно. Еволюція для перетворення мавпи в людину вимагає кількох мільйонів років. Отже, залишків гоміноїдів у землі повинно бути в тисячі разів більше, ніж кісток сучасної людини. Однак не виявлено жодного повного скелета гоміноїда, жодного цілого черепа, а більшість „реконструйованих“ видів базуються на одній-трьох кістках. У шкільних підручниках докази еволюції людини, вже давно визнані хибними, наводяться як істинні. Ось кілька прикладів.

Пілтдаунський еоантроп. Найскандальніша з усіх подібних містифікацій. У Пілтдауні (Англія) було знайдено скам'янілий череп, потім – щелепу і кілька зубів. Почалась невпинна рекламна кампанія, були написані книги та захищені сотні дисертацій. На місці знахідки „першому англійцеві“ звели пам'ятник. Лише в 1951 році – приблизно за 40 років – дослідження виявили, що череп людський і справді давній, а ось щелепа належала сучасному орангутангу. Для правдоподібності її підфарбували, а зуби – підпиляли.

Яванський пітекантроп. Ідеться про фрагмент черепа, частину щелепи та кілька зубів, знайдені на острові Ява наприкінці минулого століття. Також була виявлена стегнова кістка. Одразу розпочалися „наукові“ фантазії про те, що це створіння вміло говорити і т. ін. Відновий його вигляд у повний зріст... Нарешті археолог Е. Дюбуа зізнався, що кістка, яка явно належить людині, була знайдена в 15 метрах від черепа і, крім того, рік описів.

Небраський гесперопітек. Це був лише скам'янілий зуб, знайдений у 1921 році в штаті Небраска. Зуб визнали людським, зовнішність „відтворили“. За кілька років на тому ж місці були знайдені такі ж зуби разом зі щелепою – тільки не людською, а свинячою.

Синантроп. „Мавполюдина“, знайдена в печері поблизу Пекіна під шаром попелу близько 7 метрів. Тлумачення знахідки можна знайти в шкільному

Флешка

підручнику (як завжди, у стилі наукової фантастики): „Можливо, він добував і вмів підтримувати вогонь, одгався, ймовірно, в шкури”. Питання: звідки взявся такий великий шар попелу, невже напалили наші пращури? Ні... Аналіз попелу показав, що на цьому місці випалювали та гасили вапно для будівництва. Потім печеру використовували як звалище сміття та кісток убитих тварин. Так там і опинилися мавпячі скелети з проламаними черепами. Поблизу було знайдено десять людських скелетів, але згодом вони безслідно зникли, що й не дивно, адже розкопки здійснював затишний захисник теорії еволюції, єзуїт Тейяр де Шарден, безпосередньо причетний до „пілздаунської фальсифікації”.

Рамапитек. Зовнішність рамапитека „відтворили” на основі одного фрагмента щелепи довжиною 5 см. Деякий час тому і цей „пращур” зник із серйозних книг – через явну схожість з орангутангом.

ЕВОЛЮЦІЯ ЧИ ДЕГРАДАЦІЯ?

Існує один секрет, старанно нівельований еволюціоністами. Він полягає в тому, що еволюція – не науковий факт, а лише гіпотеза, так і не підтверджена доказами. Справді, за весь час існування людства не зафіксовано перетворень одного виду в інший. Можна заперечити: а як тоді мутація? Річ у тім, що мутація, тобто зміна в результаті пошкодження генної інформації, може призвести лише до відсутності у нащадків якогось органа, але не зумовити появу нового. У результаті експериментів на мухах-дрозофілах були отримані екземпляри без очей, ніг, крил. Але не було одержано жодної мухи з якимсь новим органом. Інформація має властивість змінюватися при відтворенні. Крім того, вона створюється чимсь розумом, від чого учені-еволюціоністи відмовляються. У 50-ті роки були опубліковані результати досліджень з генетичного аналізу, які показали, що всі ми походимо від однієї „сімейної пари”, спільних прабатька та праматері. Учені назвали їх генетичними Адамом і Євою. Щоправда, гіпноз еволюційної теорії виявився настільки сильним, що до повідомлення про відкриття додали коментар: „Він (Адам) не був одинаком, а, що ймовірно, був членом певної невеликої групи первісних людей. Його гени вижили, скоріше за все, тому, що інші чоловіки виявилися нездатними до запліднення”. Ще один аргумент на користь еволюції – прогрес. Навесні очевидний культурний розвиток

людства: від кам'яних сокир до лука та стріл, потім до бронзових знарядь, пізніше до залізних, і таким чином прямою дорогою до ком'ютера. Власне, археологи саме так і визначають вік поселень давніх людей. Якщо знаряддя кам'яні – значить, кам'яний вік; якщо мідний, бронзовий чи залізний вік – значить, повинні бути відповідні мідні, бронзові або залізні інструменти. Логічно? Так, але доти, поки археологи мали лише окремі кістки людей льодовикового періоду.

У 1992 році при сходженні альпійського льодовика був знайдений добре збережений труп чоловіка, природним чином муміфікований до того, як його накрив льодовик. За зовнішнім виглядом, побудовою скелета та складом ДНК він нічим не відрізнявся від сучасного європейця, тільки жив іще до появи неандертальців. Він мав із собою шкіряну сумку, а в ній різні інструменти: кременеві та кістяні знаряддя, мідну сокиру на тисовому топорищі, стріли з кременевими наконечниками, тисовий лук, що майже не відрізняється від середньовічного англійського, „аптечку” – гриби, що містять антибіотики, та вітаміни... Усі предмети окремо належать до різних епох. На тілі чоловіка були татуювання, а у вусі – сережка, на грудах – кам'яна прикраса з китицею з ниток.

Головний висновок, який можна зробити завдяки цій знахідці: людина завжди була людиною і навіть у давні часи володіла гарними ремісничими навичками. Удосконалювався лише обсяг знань, а не здатність мислити. Більше того, давня людина вміла стриймати світ більш поетично і менш утилітарно, ніж ми сьогодні. Саме абстрактні знання (математика, астрономія, література, філософія) були особливо розвинені в давніх цивілізаціях. Утім, й інші досягнення давніх людей вражають: архітектура, ткацтво, ковальство та багато іншого (часто невідтворюване на нашому рівні знань). Прогрес – це не розвиток людських здібностей, а накопичення матеріальної бази та технологій. Розробка нових методів і процесів виробництва, його повна машинізація – зовсім не показник нашої фізичної, моральної й інтелектуальної досконалості.

Віддаючи все на відкуп тим горезвісним технологіям, погоджуючись бачити у мавпі на пальмі свого прасура, що автоматично знімає з нас права й обов'язки людини (стосовно іншої людини чи суспільства), ми насправді продовжуємо рух. Це зворотна еволюція – від культурних людей до дикунів. Далі, ймовірно, – до мавп?

Дмитро ЧИСТЯКОВ
<http://acj.ru>

ВІД РЕДАКЦІЇ ГАЗЕТИ «ГЛЕШКА»:

Як зрозуміло, просто й правдиво Біблія розкриває суть проблеми, порушеної автором цієї статті.

«Бо гнів Божий з'являється з неба на всяку безбожність і неправедність людей, які правду стримують неправедністю; адже те, що можна знати про Бога, відоме їм: бо Бог їм відкрив. Тож Його невидиме від сотворення світу через творіння стає зрозумілим, – Його вічна сила і Божественність. Так що нема їм виправдання. Адже пізнавши Бога, вони не прославили Його як Бога, не подякували Йому. Але їхні думки стали нікчемними, а нерозумні їхні серця – оповиті темрявою. Називаючи себе мудрим, вони стали нерозумними, і славу нетлінного Бога вони замінили подобою тлінної людини, птахів, чотириногих і плазунів. Тому Бог через пожадання їхніх сердець віддав їх нечистоті, щоб вони самі між собою безчестили свої тіла. Вони замінили Божу істину на неправду, поклонялися і служили творінню більше, ніж Творцеві, Який є благословенний навіки! Амінь» (Римл. 1:18-25).

Якщо взяти до уваги біблійну істину, то все стає на свої місця. Є Бог, Котрий створив Усесвіт, Землю, людину. І кожне твориво Його рук має своє призначення. Набагато логічніше вірити в Бога Творця, аніж ритися в різних здогадках, теоріях і нічим не підтверджених умовиводах вчених і цим ускладнювати собі життя в цьому світі. Краще в цьому питанні покластися на Біблію: *«На початку Бог створив Небо та землю...»* (Бут. 1:1), прислухатися до голосу самої природи: *«Небо звіщає про Божу славу, а про чин Його рук розказує небозвід»* (Псал. 19:2), разом з Давидом визнати й вигукнути: *«Прославляю Тебе, що я дивно утворив! Дивні діла Твої, і душа моя відає вельми про це»* (Псал. 139:14).

ПРО ЩО СВІДЧАТЬ ТОБІ МІМІКА І ЖЕСТИ...

Чи розумієш ти, що приховується на словах твого співрозмовника, якщо він активно жестикулює?

1. Ти вважаєш, що міміка і жести – це:

спонтанний вияв стану людини в конкретний момент – 2;
доповнення до сказаного – 4;
зрадницький вияв нашої підсвідомості – 3.

2. Чи вважаєш ти, що в жінок мова міміки й жестів більш виразна, ніж у чоловіків?

так – 1;
ні – 3;
не знаю – 0.

3. Як ти вітаєшся з гарними друзями?

радісно кричиш „Привіт!” – 4;
щирим рукостисканням – 4;
ви злегка обіймаєте один одного – 3;
вітаєш їх стриманим змахом руки – 2;
цілуєте один одного в щоку – 4.

4. Як ти вважаєш, яка міміка і які жести означають у всьому світі одне й те ж (дай три відповіді)?

коли хитають головою – 0;
коли кивають головою – 0;
коли морщать ніс – 1;
коли морщать лоб – 1; ●

коли підморгують – 0;
коли усміхаються – 1.

5. Яка частина тіла найвиразніша?

ступні – 1;
ноги – 2;
руки – 3;
кисті рук – 4;
плечі – 2.

6. Як ти вважаєш, яка частина твого обличчя найвиразніша (дай дві відповіді)?

лоб – 2;
брови – 1;
очі – 3;
ніс – 2;
губи – 3;
кутики рота – 2.

7. Коли ти проходиш повз вітрину крамниці, де видно твоє відображення, на що в собі ти звертаєш увагу передусім?

на те, як сидить одяг – 1;
на зачіску – 3;
на ходу – 3;
на поставу – 2;
ні на що – 0.

8. Якщо хтось, розмовляючи чи сміючись, часто прикриває рот рукою, на твою думку це означає, що:

йому є що приховувати – 3;
у нього негарні зуби – 1;
він чогось соромиться – 1.

9. На що ти насамперед звертаєш увагу в співрозмовникові?

на очі – 3;

на рот – 2;
на руки – 2;
на позу – 1.

10. Якщо твій співрозмовник, розмовляючи, відведе погляд, для тебе це ознака:

нечесності – 3;
невпевненості в собі – 2;
зібраності – 1.

11. Чи можна за зовнішнім виглядом вірізнити типового злочинця?

так – 0;
ні – 3;
не знаю – 1.

12. Чоловік звертається до жінки. Він це робить, тому що...

перший крок завжди роблять саме чоловіки – 1;
жінка несвідомо дає зрозуміти, що хоче, щоб із нею заговорили – 4;
він достатньо мужній для того, щоб ризикнути отримати відмову – 2.

13. У тебе склалося враження, що слова людини не відповідають тим „сигналам“, котрі можна помітити в його міміці та жестах. Чому ти більше повіриш?

словам – 0;
„сигналам“ – 4;
він взагалі викличе у мене підозру – 3.

14. Деякі зірки шоу-бізнесу часто роблять на публіці непристойні жести. Що, на твою думку, за цим стоїть?

це просто дурощі – 4;
вони „заводять“ публіку – 2;
це вияв їхнього настрою – 0.

15. Ти на самоті дивишся страшний детективний кінофільм. Що з тобою відбувається?

я дивлюсь абсолютно спокійно – 4;
я реаую на події кожною клітинкою свого єства – 0;
закриваю очі на особливо страшних сценах – 1.

16. Чи можна контролювати міміку?

так – 0;
ні – 2;
лише окремі її елементи – 1.

17. Коли тобі подобається людина протилежної статі і ти хочеш їй це показати, ти „говориш” переважно...

очима – 3;
руками – 4;
словами – 1.

18. Чи вважаєш ти, що більшість наших жестів...

перейняті від когось і завчені – 2;
передаються з покоління в покоління – 4;
закладені в нас природою – 0.

19. Якщо в людини є борода, для тебе це ознака...

мужності – 3;
того, що людина прагне сховати риси обличчя – 2;
того, що ця людина надзвичайно лінива, щоб голитися – 1.

20. Більшість людей стверджує, що права і ліва сторони обличчя в них відрізняються. Ти із цим згоден?

так – 4;
ні – 0;
тільки у літніх людей – 2.

ПІДСУМКИ:

Від 56 до 77 балів:

Браво! Ти маєш відмінну інтуїцію, володієш здібностями розуміти інших, наділений спостережливістю та чуттям. Але ти надто покладаєшся у своїх судженнях на ці якості, слова для тебе другорядні. Якщо тобі усміхнулися, ти вже готовий повірити, що тобі освідчуються в коханні. Твої „вироки” надто квапливі, у цьому є небезпека – можна потрапити пальцем в небо! Враховуй це, і ти матимеш всі шанси навчитися чудово розумітися на людях. А це ж важливо і на роботі, і в особистому житті, чи не так?

Від 24 до 55 балів:

Ти отримуєш певне задоволення від спостереження за іншими людьми, і ти непогано інтерпретуєш їхні міміку та жести. Але ти ще не вмієш користуватися цією інформацією в реальному житті, наприклад, щоб правильно будувати свої стосунки з іншими. Ти схильний буквально розуміти сказані слова й керуватися ними. Припустимо, хтось скаже тобі: „Мені з тобою зовсім не нудно”, але скривиться при цьому. Ти повіриш словам, а не виразу обличчя, хоча він досить красномовний. Розвивай інтуїцію і більше покладайся на відчуття!

Від 11 до 33 балів:

На жаль, мова міміки та жестів для тебе – китайська грамота. Тобі надзвичайно складно оцінювати людей. І справа не в тому, що ти на це не здатен – просто ти не надаєш цьому великого значення, а дарма! Спробуй навмисне фіксувати увагу на дрібних жестах інших, тренуй спостережливість. Пам'ятай прислів'я: тіло – рукавичка для душі. Трохи розуміти душу іншого – гарний спосіб самому не опинитися в пастці самотності.

ТЕЛЕКАНАЛ «НАДІЯ» ПРЕДСТАВЛЯЄ

§ Реклама

55 грн

7 нот

Фестиваль став справжнім святом християнської музики, а також можливістю для молодих людей знайти нових друзів і ближче пізнати Господа. Насолоджуйтеся прекрасним співом, що прославляє Христа

15 грн

3 металу

Закінчувалися радянські 80-ті... Він не міг змиритися, що довкола всі лицемірять, що представники влади та вчителі пропагували світлі ідеї, а самі були аморальними, і... став металістом. Нарешті він став розкутим і вільним.

30 грн

Восхождение на Голгофу

Цикл захоплюючих проповідей, який завдяки впливу на молодь отримав назву "Тиждень холодного душу". Пастор О. Лісичний згадує відомі біблійні історії з Євангелії від Марка. Шість програм, які пробуджують від духовного сну.

ТЕЛЕКАНАЛ
www.hopechannel.info

Щоб замовити цю та іншу продукцію, пишть:

zakaz@hopechannel.info

Поштова адреса:

Телеканал «Надія»
а/с 36, м. Київ, 04071

Заказ дисків по телефону:

0 800 50 157 80

Дзвінки зі стаціонарних телефонів безкоштовні

066 707 000 5

life:)
30

093 50 157 80

098 707 000 5

ПРИКИНЬ У СВІТІ ТВАРИН

В Африці та Америці існують так звані
войовничі мурахи, котрі вбивають усе, що
їм трапиться на шляху, від них тікають навіть
леви.

Кількість ворон у зграї, що збирається взим-
ку на ночівлю на лісовій галявині, може
сягати 200-300 тисяч.

Співають тільки солов'ї-самці, показуючи
таким чином свою вірність та любов по-
друзі, котра зазвичай тихенько сидить поблизу.

Великі морські черепахи розуміють мову
дельфінів. Припливаючи для відкладення
яєць до узбережжя Нікобарських островів в Ін-

дійському океані, ці плазуни не одразу виходять
на берег, а чекають особливого сигналу дельфі-
нів, котрі оцінюють умови на узбережжі. Якщо
вони сприятливі (немає ворогів, гарна погода і
т. ін.), за допомогою спеціального звуку ссавці
подають черепахам команду плисти до берега.

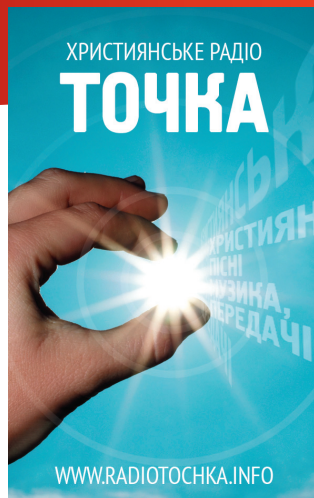
Найважчою породою серед собак вважа-
ється сенбернар, найугодованийший
екземпляр котрого у віці 5 років важив 140 кі-
лограм.

Якщо у фламінго недостатньо їжі, їхнє пір'я
втрачає рожеве забарвлення і стає сірим.
На волі птахи живляться креветками, дрібними
водними рослинами, що містять спеціальний піг-
мент – каротин.

Якщо тобі цікаво знати більше про реальність нашого буття, пропонуємо тобі пройти спеціальний курс молодіжних уроків

10 запитань до Бога

1. Чи настане кінець злу, болю та смерті?
2. Чи існує справжнє кохання?
3. Хто придумав секс?
4. Окультизм: це міф чи реальність?
5. Як потрапити на Небо?
6. Коли настане кінець світу?
7. Хто такий Ісус?
8. Як Тобі зателефонувати?
9. Хто створив наш світ?
10. Це Ти написав Біблію?

Формула життя

1. Подружись с собой!
2. Что значит дружба?
3. Подготовка к браку.
4. Выбери здоровье!
5. Мечтай о великом!
6. Спиритизм - кто хозяин невидимого мира?
7. Магический ритм - влияние музыки на личность.
8. Цель жизни - утвердись в своих ценностях!

Заповни відрізний талон, і надішли його за адресою: 04071 м.Київ, а/с 36
До речі, ти можеш також замовити уроки, надіславши замовлення на e-mail: fleshka@i.ua
(уроки будуть вислані звичайною поштою).

Відрізний талон

Мене звати: _____

Моя адреса: _____

прізвище та ім'я

мені _____

років _____

вказуй, будь ласка, повну адресу з індексом

Я хочу пройти курс молодіжних уроків:

☐ "Формула життя" ☐ "10 запитань до Бога"

Флешка

Молодіжна християнська газета

Відповідальний за випуск: директор видавництва "Джерело життя" Василь Джулай
Головний редактор: Лариса Качмар
Відповідальний редактор: Сергій Степанюк
Голова редколегії: Володимир Велечук

Редколегія: Петро Сироткін, Олег Алексєєв, Дмитро Поправкін
Переклад, правка: Маргарита Малашкевич
Верстка, дизайн: Олександр Лісовський, Анатолій Єременко
Відповідальна за друк: Тамара Грицюк
Наклад: 10 000 прим.

Адреса: 04071 м.Київ, вул.Лук'янівська, 9/10 а
e-mail: fleshka@i.ua
www.fleshka-ua.com

Якщо ти бажаєш пожертвувати кошти на розвиток газети, то можеш це зробити через банк.
Наші реквізити:
Ідентифікаційний код: ЄДРПОУ 19350731

Адреса: 04071, м.Київ, вул. Лук'янівська, 9/10а
Рахунок: 26006149457
МФО 380805
Найменування банку: "РАЙФФАЙЗЕН БАНК АВАЛЬ" у м.Києві

Редакція залишає за собою право друкувати матеріали в дискусійному порядку, не поділяючи поглядів автора, а також право редагувати і скорочувати тексти.
Відповідальність за зміст статей несе автор.

Додаток до газети "Вічний скарб"

Свідцтво про державну реєстрацію: Серія КВ № 8176 від 03.12.2003